

Funkcjonowania Rozwiązań Przejściowych, włączonych do Traktatu Akcesyjnego, obowiązujących od 1 maja 2004 r.,

stwierdza, że otwarcie rynków pracy dla obywateli nowych państw członkowskich będzie urzeczywistnieniem fundamentalnych wolności w zakresie swobody przepływu osób i pracowników, gwarantowanych wszystkim obywatelom Unii Europejskiej.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej podkreśla, że:

- zniesienie wszelkich istniejących ograniczeń w dostępie do rynków pracy zarówno przez stare państwa Unii Europejskiej, jak i państwa nowe, będzie działaniem na rzecz pogłębiania jedności Europy i zwiększania konkurencyjności Europy w świecie, zgodnie z postanowieniami Strategii Lizbońskiej,
- doświadczenia Wielkiej Brytanii, Irlandii i Szwecji — państw, które zdecydowały się w 2004 r. otworzyć swoje rynki pracy — potwierdzają opinie o wzajemnych korzyściach będących efektem podejmowania pracy i działalności gospodarczej przez obywateli nowych państw członkowskich na ich terenie; jak pokazują niezależne analizy, gospodarki tych państw zanotowały w ostatnich dwóch latach wzrost gospodarczy przekładający się także na wzrost liczby miejsc pracy,
- legalne zatrudnienie umożliwi redukcję tzw. szarej strefy i pozytywnie wpływa na finanse publiczne państw przyjmujących pracowników, a także sprzyja wprowadzaniu wysokich standardów zatrudnienia w całej Unii Europejskiej,

— przepływ pracowników sprzyja umacnianiu więzi pomiędzy obywatelami Unii Europejskiej oraz usuwaniu uprzedzeń i negatywnych stereotypów narodowych,

— dotychczasowe doświadczenia oraz prognozy migracyjne jednoznacznie pokazują, że otwarcie rynków pracy przez kolejne państwa Unii Europejskiej nie spowoduje nowych znaczących przemieszczeń pracowników, a ewentualny wzrost migracji byłby pozytywny zarówno dla starych, jak i nowych państw członkowskich.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża przekonanie, że dla wzmocnienia efektywności działania Unii Europejskiej oraz rozwoju gospodarczego wszystkich państw członkowskich zasadnicze znaczenie ma zniesienie restrykcji w zakresie swobodnego przepływu pracowników oraz wprowadzenie rozwiązań, które uwzględnią zarówno interesy narodowe, jak i dobro całej europejskiej wspólnoty.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, odwołując się do wartości, dzięki którym był możliwy dotychczasowy rozwój Europy, zwraca się do parlamentów i rządów starych państw Unii Europejskiej o podjęcie działań i decyzji, znoszących wszelkie ograniczenia w dostępie do rynków pracy.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *B. Borusewicz*

234

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 marca 2006 r.

w sprawie rocznicy Wielkiego Głodu na Ukrainie

W związku z obchodzoną na Ukrainie rocznicą Wielkiego Głodu, którego kulminacja przypadła na lata 1932—1933 i który pochłonął ponad 6 milionów udokumentowanych ofiar, Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie w specjalnej uchwale wyrazić solidarność z narodem ukraińskim.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie przypomnieć, że Wielki Głód „Hołodomor” został specjalnie wywołany przez rządzący Związkiem Sowieckim despotyczny reżim bolszewicki i miał doprowadzić do osłabienia i wyniszczenia narodu ukraińskiego, a tym samym stłumić jego dążenia do wolności i odbudowania własnego niepodległego państwa.

Na Ukrainie, a także w niektórych rejonach południowej Rosji, północnego Kaukazu i Kazachstanu, miały miejsce przeraźliwe, wstrząsające akty rozpacz, cierpienia i desperacji umierających z głodu całych rodzin. Dochodziło do przypadków kanibalizmu, lecz także do bohaterских aktów oporu w obronie ludzkiej

godności łamanej przez zbrodnicze doktrynerstwo bolszewickiego reżimu. Przejawem tego doktrynerstwa były między innymi ustawy o zwalczaniu przestępstwa elementarstwa kułackiego, o likwidacji pasożytnictwa społeczno-gospodarczego, a także o karze śmierci za wszelką kradzież lub roztrwonienie socjalistycznej własności.

W działaniach sowieckiego reżimu pojawiały się także antypolskie akcenty, jak np. oświadczenie, że „Komitet Centralny i rząd mają dowody, że masowa ucieczka organizowana jest przez wrogów władzy sowieckiej, kontrrewolucjonistów i polskich agentów w celu wzniesienia propagandy zwłaszcza przeciw systemowi kołchozowemu”.

Za zbrodnię Wielkiego Głodu ponosi winę system komunistycznej tyranii, lecz także konkretni ludzie, a przede wszystkim Józef Stalin, Łazarz Kaganowicz, Władimir Mołotow, Nikita Chruszczow oraz wykonawcy ich zbrodniczych rozkazów.

Biorąc powyższe pod uwagę Senat Rzeczypospolitej Polskiej solidaryzuje się ze stanowiskiem ukraińskim, aby uznać Wielki Głód w latach 1932—1933 za zbrodnię ludobójstwa oraz wymienić odpowiedzialnych za tę zbrodnię zarówno głównych winowajców, jak również szeregowych wykonawców. Za śmierć milionów niewinnych ludzi odpowiadają także państwa, które kupowały w tym czasie od Związku Sowieckiego żywność, oraz dziennikarze, politycy i intelektualiści, którzy w tym czasie odwiedzali Ukrainę i nie tylko nie dostrzegli mającego miejsce powszechnego ludobójstwa, lecz kłamliwie zapewniali o bezpodstawności tego rodzaju oskarżeń. Do niechlubnej pamięci przeszły między innymi słowa zachodniego polityka: „Przejechałem Ukrainę. Ręczę wam, że widziałem ją podobną do przynoszącego obfite plony ogrodu”. Za tego rodzaju kłamstwa niektórzy dziennikarze otrzymywali prestiżowe międzynarodowe nagrody. Ten ponury rozdział cynizmu i serwilizmu powinien zostać dokład-

nie zbadany i opisany, a przyznane wówczas nagrody unieważnione.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd wszystkim pomordowanym w okresie Wielkiego Głodu na Ukrainie, a także tym nielicznym bohaterom, którzy często z bronią w ręku walczyli w obronie zagrożonego wyniszczeniem narodu, przeciwko komunistycznej tyranii, hipokryzji i zakłamaniu. Solidaryzujemy się z działaniami narodu ukraińskiego, a także prezydenta, parlamentu, rządu, organizacji samorządowych, środowisk kombatanckich upamiętniających tę tragedię, która jako ostrzeżenie przed totalitarną ideologią nigdy nie może zostać zapomniana.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *B. Borusewicz*

235

Rej. 8/2006

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 stycznia 2006 r.

o nadaniu orderu

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177, z 2000 r. Nr 62, poz. 718 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) za wybitne zasługi dla współpracy między narodami Polski i Ukrainy odznaczony zostaje

KRZYŻEM KAWALERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI
pośmiertnie

Miron Kertyczak.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

236

Rej. 9/2006

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 lutego 2006 r.

o nadaniu odznaczenia

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177, z 2000 r. Nr 62, poz. 718 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676), na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, za zasługi w ratowaniu życia ludzkiego odznaczony zostaje

KRZYŻEM ZASŁUGI ZA DZIELNOŚĆ
sierż. szt. Paweł Andrzej Kuczkowski.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*